

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

17. juni 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – artikel 7, nr. 2) – specielle kompetenceregler i sager om erstatning uden for kontrakt – det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå – person, der har gjort gældende, at der foreligger en krænkelse af vedkommendes personlige rettigheder som følge af offentliggørelsen af en artikel på internettet – stedet for skadens indtræden – centrum for denne persons interesser«

I sag C-800/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Sąd Apelacyjny w Warszawie (appeldomstolen i Warszawa, Polen) ved afgørelse af 30. oktober 2019, indgået til Domstolen den 30. oktober 2019, i sagen

Mittelbayerischer Verlag KG

mod

SM,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, Domstolens vicepræsident, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), og dommerne L. Bay Larsen, M. Safjan og N. Jääskinen,

generaladvokat: M. Bobek,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Mittelbayerischer Verlag KG ved advokat P. Niezgódka,
- SM ved advokat M. Brzozowska-Pasieka og radca prawny S. Topa,
- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,
- Europa-Kommissionen ved M. Heller og K. Herrmann, som befuldmægtigede,

* Processprog: polsk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 23. februar 2021,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Mittelbayerischer Verlag KG og SM vedrørende den angivelige krænkelse af sidstnævntes personlige rettigheder som følge af nævnte selskabs offentliggørelse af en artikel på internettet.

Retsforskrifter

- 3 Følgende fremgår af 4., 15. og 16. betragtning til forordning nr. 1215/2012:
 - »(4) Visse forskelle mellem de nationale regler for retternes kompetence og anerkendelse af retsafgørelser virker hæmmende for det indre markeds funktion. Det er tvingende nødvendigt at have bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og sikre hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat.
- [...]
- (15) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtets bopæl som det principielle kriterium. Dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af tvistens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.
- (16) Som kompetencekriterium bør sagsøgtets bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. Kriteriet nær tilknytning bør tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse. Dette er navnlig vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.«
- 4 Denne forordnings artikel 4, der er indeholdt i forordningens kapitel II, afdeling 1, der har overskriften »Almindelige bestemmelser«, fastsætter følgende i stk. 1:
 - »Med forbehold af denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.«
- 5 Nævnte forordnings artikel 5, der henhører under nævnte afdeling 1, bestemmer følgende i stk. 1:
 - »Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i dette kapitels afdeling 2-7.«

- 6 Forordningens artikel 7, som findes i kapitel II, afdeling 2, under overskriften »Specielle kompetenceregler«, bestemmer følgende i nr. 2):

»En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat:

[...]

2) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 7 SM er en polsk statsborger, der har bopæl i Warszawa (Polen), og som under Anden Verdenskrig var indsat i udryddelseslejren Auschwitz (Polen). Han deltager i aktiviteter, der har til formål at bevare mindet i den offentlige bevidsthed om ofrene for de forbrydelser, der blev begået af Nazi-Tyskland over for polske statsborgere under Anden Verdenskrig.
- 8 Mittelbayerischer Verlag er en juridisk person med hjemsted i Regensburg (Tyskland). Selskabet udgiver en regional tysksproget avis på sit websted, der ligeledes er tilgængelig fra andre lande, herunder Polen.
- 9 Den 15. april 2017 blev der på dette websted offentliggjort en artikel med overskriften »Ein Kämpfer und sein zweites Leben« (En kriger og hans andet liv). Artiklen, som handler om den jødiske Holocaust-overlever Israel Offmans skæbne under og efter Anden Verdenskrig, nævnte den omstændighed, at hans søster »blev dræbt i den polske udryddelseslejr i Treblinka«.
- 10 Den forelæggende ret, Sąd Apelacyjny w Warszawie (appeldomstolen i Warszawa, Polen), har anført, at det historisk set er ubestrideligt, at lejren i Treblinka var en nazi-udryddelseslejr beliggende på det polske område, der var besat under Anden Verdenskrig.
- 11 Ifølge den forelæggende ret fandtes udtrykket »den polske udryddelseslejr i Treblinka« alene på webstedet i nogle timer, indtil det efter en indgriben pr. e-mail fra det polske konsulat i München (Tyskland) blev erstattet med formuleringen »blev dræbt af nazisterne i den nazi-tyske udryddelseslejr i Treblinka i det besatte Polen«.
- 12 Den 27. november 2017 anlagde SM sag ved Sąd Okręgowy w Warszawie (den regionale domstol i Warszawa, Polen) og nedlagde herved påstand om beskyttelse af hans personlige rettigheder, herunder hans nationale identitet og nationale værdighed, idet disse var blevet krænket ved anvendelsen af det nævnte udtryk.
- 13 Som begrundelse for denne rets kompetence påberåbte SM sig dom af 25. oktober 2011, eDate Advertising m.fl. (C-509/09 og C-161/10, EU:C:2011:685).
- 14 Mittelbayerischer Verlag fremsatte en formalitetsindsigelse om, at de polske domstole savnede kompetence til at påkende det af SM anlagte søgsmål, eftersom den artikel, som selskabet havde offentliggjort på sit websted, i modsætning til, hvad der var tilfældet i de sager, der gav anledning til den nævnte dom, ikke vedrørte SM direkte. Selskabet tilføjede, at dets virksomhed er begrænset til Oberpfalz (Tyskland), og at den avis, som selskabet udgiver på sit websted, primært omhandler regionale nyheder og alene er tilgængelig på tysk.

- 15 Mittelbayerischer Verlag gjorde i denne forbindelse under henvisning til kravet om forudsigelighed i kompetencereglerne i forordning nr. 1215/2012 gældende, at selskabet under sådanne omstændigheder ikke objektivt kunne forudse de polske retters kompetence. Det er følgelig selskabets opfattelse, at det ikke er denne forordnings artikel 7, nr. 2), men forordningens artikel 4, stk. 1, der skal anvendes, hvilket fører til, at det fastslås, at de tyske retter har kompetence.
- 16 Ved kendelse af 5. april 2019 forkastede Sąd Okręgowy w Warszawie (den regionale domstol i Warszawa) Mittelbayerischer Verlags formalitetsindsigelse og fastslog, at betingelserne for at træffe afgørelse i det af SM anlagte søgsmål i medfør af nævnte forordnings artikel 7, nr. 2), var opfyldt. For så vidt som Mittelbayerischer Verlags websted og den omtvistede artikel, der blev bragt på dette websted, var tilgængelige fra Polen, og for så vidt som udtrykket »polsk udryddelseslejr«, som blev anvendt i artiklen, kunne tiltrække sig opmærksomhed fra polske læsere, kunne selskabet nemlig ifølge denne ret have forudset, at Polens område ville kunne anses for at være det sted, hvor disse læsers personlige rettigheder blev krænket, og at selskabet ville kunne sagsøges ved de polske retter.
- 17 Den 25. april 2019 har Mittelbayerischer Verlag iværksat appel til prøvelse af denne kendelse ved den forelæggende ret, Sąd Apelacyjny w Warszawie (appeldomstolen i Warszawa), og har herved gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012. Ifølge selskabet blev denne bestemmelse anvendt, selv om det ikke med rimelighed var muligt for selskabet at forudse, at der ville blive anlagt sag mod det ved de polske retter som følge af offentliggørelsen af den nævnte artikel, eftersom artiklens indhold hverken vedrører SM eller endog Republikken Polen.
- 18 Den forelæggende ret har anført, at de polske retter på dette trin har erklæret at have kompetence i lignende sager. Den forelæggende ret har imidlertid rejst tvivl om fortolkningen af denne bestemmelse, navnlig henset til det krav om forudsigelighed af kompetencereglerne, der er fastsat i forordning nr. 1215/2012, og som fremgår af 15. og 16. betragtning til denne forordning.
- 19 Selv om den forelæggende ret medgiver, at udtrykket »polsk udryddelseslejr«, som er anvendt i den artikel, der er omhandlet i den for den forelæggende ret indbragte tvist, kan opfattes negativt i Polen og kan vildlede en del af offentligheden ved at give indtryk af, at polakkerne var ansvarlige for oprettelsen af udryddelseslejrene og for de forbrydelser, der blev begået dér, samt vil kunne forfærde de personer, som selv var anbragt i lejrene, eller hvis slægtninge blev dræbt af den tyske besættelsesmagt under Anden Verdenskrig, har den forelæggende ret imidlertid navnlig rejst tvivl om, hvorvidt de særlige omstændigheder i denne tvist er tilstrækkelige til, at det kan lægges til grund, at Mittelbayerischer Verlag med rimelighed kunne forvente, at der ville kunne anlægges sag mod selskabet ved en polsk ret med den begrundelse, at artiklens indhold krænker de personlige rettigheder for en person, der er bosat i Polen, selv om artiklens tekst end ikke i den mest vidtgående fortolkning heraf på nogen måde foreholder SM eller nogen anden polak at have begået nogen som helst gerning, hverken direkte eller indirekte.
- 20 I denne henseende har den forelæggende ret anført, at disse omstændigheder adskiller sig fra dem, der var omhandlet i de sager, der gav anledning til dom af 25. oktober 2011, eDate Advertising m.fl. (C-509/09 og C-161/10, EU:C:2011:685), og af 17. oktober 2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), hvor de pågældende fysiske og juridiske personer var direkte omhandlet i de anfægtede offentliggørelser, som nævnte deres efternavn og fornavn eller deres virksomhedsnavn.
- 21 I denne sammenhæng har den forelæggende ret anført, at andre potentielle sagsøgere, dvs. polakker, der er bosiddende i andre medlemsstater, kan påberåbe sig de samme grunde som dem, der er anført af SM som begrundelse for de polske retters kompetence med henblik på at fastslå kompetencen for retterne i den medlemsstat, hvor deres interessecentrum befinder sig. Hvis de polske retter tillægges kompetence i henhold til artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, ville det således svare til også at anerkende, at Mittelbayerischer Verlag burde have kunnet forudse, at selskabet ved at offentliggøre den omtvistede artikel ville kunne sagsøges ved retterne i en hvilken som helst medlemsstat.

- 22 Den forelæggende ret har desuden anført, at hvis Domstolen måtte finde, at kompetencen i henhold til denne bestemmelse kan fastslås under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, ville det således være nødvendigt mere præcist at identificere de vurderingskriterier, der gør det muligt for en national ret at erklære sig kompetent.
- 23 Det er på denne baggrund, at Sąd Apelacyjny w Warszawie (appeldomstolen i Warszawa) har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 7, nr. 2), i [forordning nr. 1215/2012] fortolkes således, at et kriterium for retternes kompetence, som er baseret på centrum for sagsøgerens interesse, finder anvendelse i en sag anlagt af en fysisk person til beskyttelse af vedkommendes personlige rettigheder, når den publikation på internettet, som hævdes at udgøre en krænkelse af disse rettigheder, ikke indeholder oplysninger, der direkte eller indirekte vedrører den pågældende fysiske person, men indeholder oplysninger eller angivelser, der antyder en kritisabel adfærd udvist af et fællesskab, som vedkommende indgår i (under de konkrete omstændigheder i denne sag: den [polske] nation, han tilhører), og som sagsøgeren anser for at udgøre en krænkelse af hans personlige rettigheder?
- 2) I en sag om beskyttelse af økonomiske og ikke-økonomiske rettigheder mod krænkelse på internettet, er det ved vurderingen af de kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 7, nr. 2), i forordning [nr. 1215/2012], dvs. ved bedømmelsen af, om den nationale ret er retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå, nødvendigt at tage hensyn til forhold som:
- den modtagerkreds, som webstedet, hvorpå krænkelsen er sket, henvender sig til
 - det sprog, som det pågældende websted og den omtvistede publikation er affattet på
 - perioden, hvor den omtvistede publikation på internettet var tilgængelig for offentligheden
 - individuelle omstændigheder i forhold til sagsøgeren, såsom hans liv under krigen og hans sociale aktiviteter, der er blevet påberåbt i den foreliggende sag som begrundelse for sagsøgerens særlige ret til ad rettens vej at modsætte sig udbredelsen af påstande rettet mod det fællesskab, som sagsøgeren er medlem af?«

Om de præjudicielle spørgsmål

- 24 Med sine spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at retten på det sted, hvor centrum for en persons interesser befinder sig, i et tilfælde, hvor denne person har gjort gældende, at den pågældendes personlige rettigheder er blevet krænket ved indhold, der er blevet lagt på et websted, kun har kompetence til, med hensyn til samlede påståede skade, at påkende et erstatningssøgsmål, der er anlagt af denne person, hvis dette indhold gør det muligt direkte eller indirekte at identificere den nævnte person.
- 25 Som det fremgår af 4. og 15. betragtning til forordning nr. 1215/2012, tilsigter forordningen at gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede ved at fastsætte kompetenceregler, som frembyder en høj grad af forudsigelighed. Denne forordning tilsigter således ud fra hensynet til retssikkerheden at styrke den retslige beskyttelse af personer bosat i EU ved både at gøre det let for sagsøgeren at finde den ret, for hvilken sagen kan indbringes, og ved at gøre det muligt for sagsøgte på rimelig vis at forudse, for hvilken ret den pågældende kan sagsøges (dom af 4.10.2018, Feniks, C-337/17, EU:C:2018:805, præmis 34).

- 26 Som en undtagelse til den kompetence, der er fastlagt i artikel 4 i forordning nr. 1215/2012, dvs. kompetencen for retterne i den medlemsstat, hvor sagsøgte har sin bopæl, som udgør hovedreglen, skal den specielle kompetenceregulering i sager om erstatning uden for kontrakt, der er fastsat i denne forordnings artikel 7, nr. 2), fortolkes strengt (jf. i denne retning dom af 8.5.2019, Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, præmis 21 og 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 27 Denne specielle kompetenceregulering er begrundet i en særligt nær tilknytning mellem tvisten og retterne på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå, og denne tilknytning begrundes, at det er disse retter, der tillægges kompetencen af retsplejehensyn og af hensyn til tilrettelæggelsen af retssagen (dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Som det fremgår af 16. betragtning til forordning nr. 1215/2012, der skal tages i betragtning ved fortolkningen af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, bør tilstedeværelsen af en nær tilknytning til en bestemt ret tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse, idet dette navnlig er vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser (dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 28).
- 29 Ifølge fast retspraksis omfatter udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå«, der er omhandlet i denne bestemmelse, både stedet for den skadevoldende begivenhed og stedet for skadens indtræden, idet begge disse steder efter omstændighederne kan være af særlig praktisk betydning med henblik på beviset og på tilrettelæggelsen af retssagen (dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 I det foreliggende tilfælde har den forelæggende ret rejst tvivl om muligheden for at erklære sig kompetent på grundlag af stedet for den påståede skades indtræden under omstændigheder som dem, der foreligger i tvisten i hovedsagen.
- 31 I denne henseende har Domstolen specifikt for så vidt angår internettet fastslået, at i tilfælde af hævdede krænkelse af personlige rettigheder gennem indhold på et websted har den person, der føler sig krænkede, mulighed for at anlægge erstatningssag i relation til den fuldstændige skade, som er forårsaget, ved retterne i den medlemsstat, hvor centrum for denne persons interesser befinder sig (dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).
- 32 I denne sammenhæng har Domstolen præciseret, at denne mulighed er begrundet i hensynet til en forsvarlig retspleje og ikke for specifikt at beskytte den, der anlægger sag (jf. i denne retning dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 38).
- 33 Den specielle kompetenceregulering i sager om erstatning uden for kontrakt, der er fastsat i artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, har nemlig ikke samme formål som de kompetenceregler, der er indeholdt i forordningens afdeling 3-5 i kapitel II, og som har til formål at sikre en bedre beskyttelse af den svageste part (dom af 17.10.2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 I de sager, der gav anledning til dom af 25. oktober 2011, eDate Advertising m.fl. (C-509/09 og C-161/10, EU:C:2011:685), og af 17. oktober 2017, Bolagsoplysningen og Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), fastslog Domstolen desuden, at kompetence for retten på det sted, hvor den angiveligt forurettede har sit interessecentrum, er i overensstemmelse med formålet om forudsigelighed af kompetencereglerne for sagsøgte, henset til, at ophavsmanden til skadelig information på tidspunktet for offentliggørelsen af denne information på internettet er i stand til at gøre sig bekendt med centrum for interesser for de personer, der er genstand herfor, således at

- kriteriet om interessecentrum på én gang gør det let for sagsøgeren at finde den ret, for hvilken sagen kan indbringes, og gør det muligt for sagsøgte på rimelig vis at forudse, for hvilken ret den pågældende kan sagsøges (dom af 25.10.2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 og C-161/10, EU:C:2011:685, præmis 50, og af 17.10.2017, Bolagsupplysningen og Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, præmis 35).
- 35 Disse sager vedrørte situationer, hvor de personer, der angiveligt var ofre for en krænkelse af deres personlige rettigheder, var direkte omhandlet i det indhold, der blev offentliggjort på internettet, eftersom dette indhold nævnte dem ved navn.
- 36 Til forskel fra de nævnte sager vedrører hovedsagen imidlertid en situation, hvor en person, der er af den opfattelse, at hans personlige rettigheder er blevet krænket ved det indhold, der er lagt på Mittelbayerischer Verlags websted, hverken direkte eller indirekte på nogen måde er omhandlet i dette indhold, herunder hvis dette indhold fortolkes bredest muligt, således som den forelæggende ret har anført. Det fremgår således, at denne person har støttet sine påstande på den krænkelse af hans nationale identitet og værdighed, som angiveligt følger af anvendelsen af udtrykket »den polske udryddelseslejr i Treblinka«.
- 37 Hvis der tillægges kompetence til retten på det sted, hvor centrum for denne persons rettigheder befinder sig, således at denne ret kan træffe afgørelse vedrørende den samlede påståede skade i det søgsmål, som denne person har anlagt, når denne person hverken direkte er nævnt ved navn eller indirekte er identificeret som person i nævnte indhold, ville dette imidlertid være til skade for forudsigeligheden af de kompetenceregler, der er fastsat i forordning nr. 1215/2012, og for det retssikkerhedshensyn, som forordningen søger at sikre, navnlig for så vidt angår ophavsmanden til det pågældende indhold.
- 38 Sidstnævnte kan nemlig ikke med rimelighed forudse, at der kan anlægges sag mod den pågældende ved disse retter, eftersom ophavsmanden ikke på det tidspunkt, hvor den pågældende offentliggør indholdet på internettet, er i stand til at få kendskab til interessecentrum for personer, der på ingen måde er omhandlet i dette indhold.
- 39 Den modsatte fortolkning ville medføre, at en række retsinstanser ville kunne få tillagt kompetence, hvilket dermed ville påvirke forudsigeligheden af de kompetenceregler, der er fastsat i forordning nr. 1215/2012, og som følge heraf krænke retssikkerhedsprincippet, som nævnte forordning hviler på (jf. analogt dom af 13.7.2006, Roche Nederland m.fl., C-539/03, EU:C:2006:458, præmis 37).
- 40 Ud over den omstændighed, at fravigelserne af princippet om kompetence på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, skal have karakter af undtagelser og fortolkes strengt (dom af 31.1.2018, Hofsoe, C-106/17, EU:C:2018:50, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis), ville en fortolkning af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, hvorefter retten på det sted, hvor centrum for en persons interesser befinder sig, når denne person er af den opfattelse, at den pågældendes personlige rettigheder er blevet krænket ved indhold, der er offentliggjort på et websted, i en situation som den i hovedsagen omhandlede har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende den samlede påståede skade i det søgsmål, som denne person har anlagt, være i strid med det grundlag, hvorpå den i denne bestemmelse fastsatte specielle kompetenceregler hviler, dvs. den omstændighed, at der findes en særligt nær tilknytning mellem tvisten og de retter, som denne regel udpeger, idet denne regel, som anført i denne doms præmis 28, har til formål at sikre retssikkerheden og at undgå, at den hævdede ophavsmand til en krænkelse af disse rettigheder kan sagsøges ved en ret i en medlemsstat, som denne ophavsmand ikke med rimelighed kunne forudse.
- 41 Det er således alene eksistensen af denne tilknytning, der i medfør af den nævnte bestemmelse gør det muligt at fravige den principielle kompetence, som er fastsat i forordningens artikel 4, stk. 1, og som er tillagt retterne i den medlemsstat, på hvis område nævnte sagsøgte har bopæl.

- 42 Med henblik på at nå de formål om forudsigelighed af kompetencereglerne i forordning nr. 1215/2012 og om retssikkerhed, der forfølges med forordningen, kan den nævnte tilknytning i et tilfælde, hvor en person hævder, at vedkommendes personlige rettigheder er blevet krænket ved indhold, der er lagt på internettet, ikke være baseret på rent subjektive forhold, der udelukkende er knyttet til denne persons individuelle følsomhed, men skal være baseret på objektive og kontrollerbare forhold, der gør det muligt direkte eller indirekte at identificere denne person.
- 43 Den omstændighed alene, at en person tilhører en bred identificerbar gruppe som den gruppe, hvortil den forelæggende ret har henvist i det første spørgsmål, gør det heller ikke muligt at nå disse mål om forudsigelighed af kompetencereglerne og om retssikkerhed, eftersom interessecentrum for medlemmerne af en sådan gruppe potentielt kan befinde sig i en hvilken som helst EU-medlemsstat.
- 44 I det foreliggende tilfælde er SM tydeligvis hverken direkte eller indirekte identificeret som person, i det indhold, der blev lagt på Mittelbayerischer Verlags websted, men han er af den opfattelse, at anvendelsen i dette indhold af det af ham anfægtede udtryk, henset til hans tilhørsforhold til det polske folk, udgør et indgreb i hans personlige rettigheder.
- 45 Under sådanne omstændigheder foreligger der ikke en særligt nær tilknytning mellem retten på det sted, hvor centrum for interesserne hos den person, der påberåber sig disse personlige rettigheder, befinder sig, og den pågældende tvist, således at denne ret ikke har kompetence til at påkende denne tvist i henhold til artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012.
- 46 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at retten på det sted, hvor centrum for en persons interesser befinder sig, i et tilfælde, hvor denne person har gjort gældende, at den pågældendes personlige rettigheder er blevet krænket ved indhold, der er blevet lagt på et websted, kun har kompetence til med hensyn til den samlede påståede skade at påkende et erstatningssøgsmål, der er anlagt af denne person, hvis dette indhold indeholder objektive og kontrollerbare forhold, der gør det muligt direkte eller indirekte at identificere den nævnte person.

Sagsomkostninger

- 47 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at retten på det sted, hvor centrum for en persons interesser befinder sig, i et tilfælde, hvor denne person har gjort gældende, at den pågældendes personlige rettigheder er blevet krænket ved indhold, der er blevet lagt på et websted, kun har kompetence til med hensyn til den samlede påståede skade at påkende et erstatningssøgsmål, der er anlagt af denne person, hvis dette indhold indeholder objektive og kontrollerbare forhold, der gør det muligt direkte eller indirekte at identificere den nævnte person.

Underskrifter